

Sygn. akt II Cz 865/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Szaj (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski

SO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 30 czerwca 2014 r. w S.

sprawy ze skargi wierzyciela T. G.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)R. J.z dnia 23 października 2012 r. w postaci postanowienia o oddaleniu wniosku wierzyciela o wydanie nieruchomości, umorzeniu postępowania egzekucyjnego i ustaleniu kosztów postępowania, w sprawie o sygn. akt Km 1045/12

przy udziale dłużnika R. G.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt I Co 2164/12

I. oddala zażalenie.

II. zasądza od dłużnika R. G. na rzecz wierzycielki T. G. kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Marzenna Ernest SSO Tomasz Szaj SSO Sławomir Krajewski

Sygn. akt II Cz 865/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie rozpoznał skargę wierzyciela T. G. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)R. J.z dnia 23 października 2012 roku na postanowienie o oddaleniu wniosku wierzyciela o wydanie nieruchomości, umorzeniu postępowania egzekucyjnego i ustaleniu kosztów postępowania, w sprawie o sygn. akt Km 1045/12 w ten sposób, że w pkt I uchylił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)z dnia 23 października 2012 roku, w pkt II na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w (...), aby przeprowadził czynności egzekucyjne zgodnie z wnioskiem wierzyciela z dnia 18 października 2012 roku, tj. przeprowadził egzekucję obowiązku wydania nieruchomości położonej w Ś.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), z udziałem w (...)części wspólnych i działce gruntu nr (...)objętych księgą wieczystą KW nr (...)objętych księgą wieczystą KW nr (...)także przeciwko krewnym dłużnika R. G., w pkt II na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w (...), aby doręczył wierzycielowi odpis protokołu czynności z dnia 5 października 2012 roku, w pkt IV zasądził od dłużnika R. G. na rzecz wierzyciela T. G. kwotę 160,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w jego ocenie skarga wierzyciela okazała się zasadna, bowiem z analizy akt sprawy komorniczej Km 1045/12 wynika, że zaskarżone postanowienie jest nieprawidłowe.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy zauważył, że zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) zwrócił wniosek w zakresie opróżnienia lokalu położonego w Ś.przy ul. (...)z osób i rzeczy. Natomiast wierzyciel T. G.nie zaskarżyła powyższego zarządzenia. W konsekwencji czego nastąpił prawomocny zwrot wniosku w zakresie opróżnienia ww. lokalu z osób i rzeczy. Oznacza to, że przeprowadzona w dniu 5 października 2012 roku przez Komornika Sądowego czynność w postaci wydania wierzycielowi lokalu położonego w Ś.przy ul. (...)z osób i rzeczy była zgodna z wnioskiem wierzyciela. Jednakże, jak wskazał Sąd Rejonowy w piśmie z dnia 18 października T. G.wniosła o przeprowadzenie egzekucji w ww. nieruchomości także wobec krewnych dłużnika, tj. J. G.(bratu dłużnika) i C. G.(matce dłużnika).

W ocenie Sądu Rejonowego skarżąca słusznie zarzuciła, że Komornik powinien stosowanie do treści art. 791 § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 3 maja 2012 roku, przeprowadzić egzekucję obowiązku wydania przedmiotowej nieruchomości nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz także przeciwko jego krewnym, którzy zamieszkują sporny lokal, czego w niniejszej sprawie nie uczynił, pomimo złożenia przez wierzyciela wniosku z dnia 18 października 2012 roku o przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości lokalowej także przeciwko J. G. oraz C. G..

Jak przy tym wskazał Sąd Rejonowy przytaczając treść przepisów art. 791 § 1 i § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 3 maja 2012 roku, nie ulega wątpliwości, że załączony do wniosku egzekucyjnego tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 1 lipca 2011 roku, sygn. akt I Ns 94/06, zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 5 lipca 2012 roku w zakresie pkt IV zobowiązuje do wydania nieruchomości, co oznacza, że przepis art. 791 § 2 k.p.c., upoważniający do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikowi, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa, znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu Rejonowego z uwagi na konieczność przeprowadzenia egzekucji stwierdzonego powyższym tytułem wykonawczym obowiązku wydania nieruchomości nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz także przeciwko jego krewnym, tj. J. G.oraz C. G., zaskarżone postanowienie w zakresie dotyczącym oddalenia wniosku o wydanie wierzycielowi nieruchomości lokalu położonego w Ś.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą KW (...), z udziałem w (...) części wspólnych i działce gruntu nr (...)objętych księgą wieczystą KW nr (...), podlegało uchyleniu.

W konsekwencji powyższego rozstrzygnięcia, zdaniem Sądu Rejonowego konieczne było uchylenie zaskarżonego postanowienia również w zakresie umorzenia postępowania oraz ustalenia kosztów postępowania. Jak przy tym wskazał Sąd Rejonowy, odnosząc się do argumentacji Komornika, że wniosek wierzyciela nie obejmował egzekucji kosztów postępowania – w piśmie z dnia 18 października 2012 roku wierzyciel wniósł o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w (...)aby przeprowadził czynności egzekucyjne zgodnie z wnioskiem wierzyciela z dnia 18 października 2012 roku, tj. przeprowadził egzekucje obowiązku wydania nieruchomości położonej w Ś.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), z udziałem w (...)części wspólnych i działce gruntu nr (...)objętych księgą wieczystą KW nr (...)objętych księgą wieczystą KW nr (...)także przeciwko krewnym dłużnika R. G..

Na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy polecił również ww. Komornikowi, aby doręczył wierzycielowi odpis protokołu czynności z dnia 5 października 2012 roku, albowiem zgodnie z treścią art. 9 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. strona postępowania ma prawo otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z akt.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy na podstawie art. 767 § 1 – 4 k.p.c., a także art. 759 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...)kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ((...))

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył dłużnik R. G. zaskarżając je w całości jednocześnie podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 759 § 3 k.p.c.

W uzasadnieniu zażalenia dłużnik podniósł, iż C. G. przysługuje prawo do korzystania z przedmiotowej nieruchomości. Tytuł prawny do lokalu wynika z zawartej jeszcze z wierzycielem umowy użyczenia, która nie została przez żadną ze stron rozwiązana. Z tego względu, w ocenie skarżącego egzekucja wobec tej osoby z przedmiotowej lokalu nie może być przeprowadzona.

Ponadto skarżący wskazał, iż Sąd Rejonowy w ogóle nie uwzględnił przy przepisów dotyczących praw lokatorów, co jest jego zdaniem sprzeczne z treścią art. 759 § 3 k.p.c. Jak wskazał, C. G. jest osobą podeszłym wieku, mającą 90 lat, bardzo schorowaną, prawostronnie sparaliżowaną w wyniku udaru mózgu. W związku z powyższym, według pozwanego osoba ta z uwagi na swoją niepełnosprawność spełnia przesłanki do otrzymania lokalu socjalnego na podstawie ustawy o ochronie praw lokatorów. W związku z tym, w ocenie skarżącego dopóki (...) Ś. nie zaoferuje C. G. zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego brak jest także możliwości dalszego prowadzenia egzekucji z ww. nieruchomości zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

Nadto skarżący podniósł, iż skarga wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) R. J.- z dnia 31 października 2012 roku, jako wniesiona po upływie przepisanej terminu powinna zostać przez Sąd Rejonowy w całości odrzucona.

Biorąc pod uwagę powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez oddalenie skargi wierzyciela oraz o zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez odrzucenie skargi wierzyciela w całości na czynności ww. Komornika z dnia 23 października 2012 roku oraz o zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości Sądowi pierwszej instancji z jednoczesnym pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej.

W odpowiedzi na zażalenie dłużnika R. G. z dnia 21 maja 2013 roku wierzyciel wniósł o oddalenie przedmiotowego zażalenia dłużnika, o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zdaniem wierzyciela Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zastosował przepis art. 759 § 1 i § 2 k.p.c. i zasadnie na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. wydał Komornikowi zarządzenia nadzorcze.

Ponadto wierzyciel wskazał, że nie zgadza się z argumentem dłużnika, iż Sąd przy wydaniu ww. postanowienia pominął przepisy dotyczące ochrony praw lokatorów. Zdaniem wierzyciela ochrona matki dłużnika na skutek wydania przez ten Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia nie ucierpiała w najmniejszym stopniu.

Nadto wierzyciel zaprzeczył, jakoby wniósł skargę na czynność komornika po terminie. Jednocześnie wskazując przy tym na marginesie, iż w niniejszej sprawie zaistniały tego typu uchybienia, które wymagały podjęcia przez Sąd Rejonowy czynności nadzorczych, w trybie art. 759 § 2 k.p.c. W przeciwnym wypadku, zdaniem wierzyciela utrzymywany byłby stan prawny niezgodny z obowiązującymi przepisami. Tym samym, w ocenie wierzyciela odrzucenie skargi na czynność Komornika leżałoby w sprzeczności z powyżej wskazanym przepisem.

Wierzyciel także zaprzeczył, jakoby C. G. przysługiwał jakikolwiek tytuł prawny do władania przedmiotowym lokalem. Wierzyciel przy tym podniósł, iż nigdy nie zawierał żadnej umowy z C. G., ani tym bardziej nie wyrażał zgody na zamieszkiwanie tej osoby w ww. lokalu.

Wierzyciel podniósł również, iż dłużnik złożył niniejsze zażalenie jedynie w celu przedłużenia postępowania i uniemożliwienia wierzycielowi ochrony jego słuszných praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika R. G. jest niezasadne.

Przeprowadzając kontrolę instancyjną zaskarżonego postanowienia Sąd Odwoławczy w pierwszej kolejności wskazuje, iż z uregulowania zawartego w przepisie art. 767³ k.p.c. wynika, że jeżeli istnieją podstawy do odrzucenia skargi sąd zobligowany jest do jej odrzucenia, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. Z kolei z art. 759 § 2 k.p.c. wynika, że sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia. Zdaniem Sądu orzekającego wykładnia powyższego unormowania prowadzi do wniosku, że pomimo istnienia podstaw do odrzucenia skargi, sąd rejonowy nie może odmówić uwzględnienia zarzutów merytorycznych w niej podniesionych, jeżeli są one uzasadnione i pozostają w gestii sądu jako organu obowiązane do sprawowania nadzoru judykacyjnego nad komornikiem. Przy tym Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia (...) (...) zgodnie z którym jeżeli sąd uzna, że skarga na czynności komornika wskazuje na uchybienia uzasadniające podjęcie działań na podstawie art. 759 § 2 k.p.c., nie odrzuca jej z przyczyn określonych w art. 767³ k.p.c. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, iż z treści art. 767³ k.p.c. należy więc wysnuć wniosek, że jeżeli skarga podlegałaby odrzuceniu, ale zawiera - co sąd stwierdza (verbum legis: uznaje) - elementy stanowiące podłoże i postawę do podjęcia czynności przewidzianych w art. 759 § 2 k.p.c., to tracąc swą bezpośrednią funkcję jurysdykcyjną, a więc środka zaskarżenia, zachowuje moc środka inicjującego czynności w ramach nadzoru judykacyjnego. W opisanej sytuacji skarga na czynności komornika, pozbawiona - na skutek nieusuniętych lub nieusuwalnych wad - cech środka zaskarżenia unormowanego w art. 767 k.p.c., podlega konwersji; przekształca się w środek o charakterze pozajurysdykcyjnym, stając się - ze skutkiem wstecznym, od chwili wniesienia - skierowanym przez stronę bezpośrednio do sądu zawiadomieniem o uzasadnionej potrzebie wydania komornikowi odpowiednich zarządzeń (por. także art. 3 ust. 2 pkt 4 z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji). Wobec tej konwersji, orzekanie o odrzuceniu skargi, po utracie przez nią jej cech i funkcji, jest więc - ze względu na brak substratu - bezzasadne, a nawet niemożliwe. Tak więc teza o niespójności systemu oraz o podważeniu zasad procesowych określających skutki wniesienia wadliwego lub niedopuszczalnego środka zaskarżenia nie może być uznana za trafną. Należy przy tym podkreślić, że sąd, związany uprzednią własną decyzją o uznaniu, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności zapewniających należyte wykonanie egzekucji lub usunięcie uchybień, wydaje komornikowi - a nie tylko "może wydać", jak stanowi art. 759 § 2 k.p.c. - odpowiednie zarządzenia. W ten sposób wzrastają gwarancje legalizmu czynności komornika, mimo bowiem braku prawidłowego i - w sensie procesowym - skutecznego zaskarżenia, nie wymykają się one spod kontroli sądu (por. także uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...) (...)) Wzrasta również szybkość i skuteczność postępowania egzekucyjnego, a więc przybliża się realizacja jego podstawowych celów. Trzeba jednak zastrzec, że jeżeli skarga dotknięta brakami wymienionymi w art. 767³ in principio k.p.c. nie zawiera elementów pozwalających na uznanie, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności przewidzianych w art. 759 § 2 k.p.c., do wspomnianej konwersji nie dochodzi, a sąd skargę odrzuca.

Zaznaczyć należy, że zarzut dłużnika naruszenia art. 759 § 3 k.p.c. Sąd odczytał jako zarzut naruszenia art. 791 § 3 k.p.c. traktując wskazanie art. 759 k.p.c. jako oczywistą omyłkę. Przepis ten bowiem nie posiada jednostki redakcyjnej w postaci § 3, zaś sens zażalenia dłużnika tyczy się regulacji art. 791 § 3 k.p.c.

Przechodząc zatem do merytorycznej oceny zaskarżonego postanowienia Sądu I instancji Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z treścią art. 791 § 1 k.p.c. tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji także przeciwko każdemu, kto uzyskał władanie nad tym przedmiotem po wszczęciu postępowania, w którym wydano tytuł egzekucyjny. Dalej w myśl § 2 tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa. Stosownie do treści § 3 przepisy § 1 i 2 nie wyłączają praw określonych

przepisami o ochronie lokatorów oraz praw, które są skuteczne wobec wierzyciela. Jeżeli dłużnik twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela, komornik wstrzyma się względem niego z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając, że w terminie tygodnia może wytoczyć powództwo o pozbawienie w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności. Przy tym należy zaznaczyć, iż przepis art. 791 k.p.c. stanowi wyjątek od reguły, iż organ egzekucyjny jest związany podmiotowymi granicami tytułu wykonawczego. W tym bowiem wypadku egzekucja może być prowadzona nie tylko przeciwko dłużnikowi wskazanemu w tytule wykonawczym, lecz przeciwko każdemu, kto włada rzeczą, o której mowa w art. 791 k.p.c. Sprecyzowano też sposób obrony osób, które nie są wymienione w tytule wykonawczym jako dłużnicy, a jest nim powództwo o którym mowa w art. 791 § 3 k.p.c.

Mając powyższą regulację na względzie Sąd Odwoławczy wskazuje, iż postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. akt Km 1045/12 było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) R. J.w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 1 lipca 2011 r., sygn. akt I Ns 94/06 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt II Ca 288/12. Przedmiotem obowiązku dłużnika R. G.było zaś wydanie wierzycielowi T. G.nieruchomości opisaney w punkcie IV. postanowienia Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 1 lipca 2011 r., sygn. akt I Ns 94/06. Wobec tego na podstawie art. 791 § 2 k.p.c. wymieniony tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości upoważniał do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi R. G., lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa. W toku postępowania egzekucyjnego ustalono, iż do takich osób zalicza się J. G.(brat dłużnika) i C. G.(matka dłużnika), a więc co do których wierzyciel nie dysponuje tytułem wykonawczym. Wobec żądania wierzyciela T. G.wymienione osoby uzyskują także status współdłużników i tym samym na nie został przerzucony ciężar dowodzenia swoich praw do wskazanej nieruchomości w drodze powództwa, o którym mowa w art. 791 § 3 k.p.c. W tej sytuacji powołana przez dłużnika R. G.w treści zażalenia argumentacja sprowadzająca się do artykułowania praw współdłużników w osobach C. G.i J. G.nie ma wpływu na toczące się postępowanie egzekucyjne, lecz może stanowić podstawę powództwa, o którym mowa w art. art. 791 § 3 k.p.c. Zatem nie ma podstaw do wzruszenia zaskarżonego postanowienia Sądu I instancji.

Dla porządku Sąd Okręgowy podkreśla jeszcze, iż przyjęcie powyższego stanowiska nie prowadzi do możliwości eksmitowania dłużników „na bruk”, a tym samym naruszenia, wynikającego z art. 30 Konstytucji, obowiązku poszanowania godności człowieka ciążącego na władzach publicznych. W aktualnej sytuacji dłużników w przypadku ich eksmisji - będzie im bowiem przysługiwało prawo do pomieszczenia tymczasowego. Przepis art. 1046 § 4 k.p.c. stanowi, że wykonując obowiązek opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika prawo dłużnika do lokalu socjalnego lub zamiennego, komornik usunie dłużnika do innego lokalu lub pomieszczenia, do którego dłużnikowi przysługuje tytuł prawny i w którym może zamieszkać. Jeżeli dłużnikowi nie przysługuje tytuł prawny do innego lokalu lub pomieszczenia, w którym może zamieszkać, komornik wstrzyma się z dokonaniem czynności do czasu, gdy (...)właściwa ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu, na wniosek komornika, wskaże dłużnikowi tymczasowe pomieszczenie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy. Po upływie tego terminu komornik usunie dłużnika do noclegowni, schroniska lub innej placówki zapewniającej miejsca noclegowe wskazanej przez gminę właściwą ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu. Usuwając dłużnika do noclegowni, schroniska lub innej placówki zapewniającej miejsca noclegowe, komornik powiadomi właściwą gminę o potrzebie zapewnienia dłużnikowi tymczasowego pomieszczenia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego uzasadnia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Wierzycielka złożyła odpowiedź na wniosek, wnosząc o oddalenie zażalenia i przyznanie kosztów. Wobec oddalenia zażalenia wniosek ten należy uznać za uzasadniony, zaś składający skargę dłużnik obowiązany jest zwrócić wierzycielce koszty wywołane swoim działaniem. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wierzycielki Sąd ustalił w stawce minimalnej

przewidzianej w § 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(…)

(…)

(…)

(…)

(…)

(…)

(…),

(…)

(…)

(…)

(…)

(…)

(…)

(…)